

## **Zand in de Machine', het gratis-voor-niets webzine van Attac Vlaanderen**

**- 1 mei 2006**

Feest van de arbeid of feest van de angst ?

Misschien kreeg U het ook, gisteren? Dat mailtje dat ons vertelt dat er op 26 mei een meteoriet de aarde kan raken. Foetsie aarde, foetsie mensen. Enkele weken geleden was het een mailtje met een precieze datum, ergens in april, waarop de beurzen van de hele wereld zouden instorten. Foetsie al ons spaargeld. We zouden er kunnen mee lachen, mocht de bedoeling niet zo duidelijk zijn. 'Men' wil ons bang maken. Bange mensen proberen zich te beschermen, ze verschuilen zich achter de echte en denkbeeldige muren van hun huis, hun dorp, hun 'gemeenschap'. We worden bedreigd door vogelpest, sars, dioxine en aids. We zijn bang van de terroristen en van de islam. We worden bedreigd door migranten, hangjongeren en 'boefjes'. We worden bedreigd door de Chinezen, de Indiërs, de Turken en de Polen. We zijn bang ons werk te verliezen, geen pensioen meer te krijgen, onze uitkering te zien verminderen. We zijn bang van de oorlog en van de onstabiele dollar. We zijn bang van de zonnestralen, die, hoe zou het anders kunnen, zich maar niet laten zien.

De industrie van de angst doet het goed dezer dagen. Als mensen bang zijn kunnen de machthebbers ons zeggen dat ze ons zullen beschermen. En velen geloven dat graag. Zij geloven de oorlogsstokers die ons zogenaamd willen beschermen tegen een Iraanse kernbom. Zij geloven extreem-rechts dat ons zogenaamd wil beschermen tegen migranten en de islam. Hoe meer angst er is, hoe meer mensen hun toevlucht zullen zoeken tot die valse profeten. Angst is een bron van macht.

Het zou ook anders kunnen. In plaats van mensen te willen beschermen tegen problemen die ze zelf eerst creëren, zouden de machthebbers de angst kunnen wegnemen. Ze zouden mensen gerust kunnen stellen door hen vertrouwen te geven, een toekomstperspectief te bieden. Ook dát is een bron van macht. Stel dat mensen geen angst zouden moeten hebben hun werk, hun pensioen, hun sociale zekerheid te verliezen, stel dat migrantenjongeren niet gediscrimineerd zouden worden en makkelijk een baan konden vinden, stel dat we de islam konden zien zoals we het katholicisme of de joodse godsdienst zien, als een bron van vrede én van oorlog? Zou extreem-rechts dan nog zoveel succes hebben? Zou het Vlaams Belang zich dan nog in de handen kunnen wrijven na elke grote en kleine misdaad?

Ik bedoel maar dat wij en onze machthebbers kunnen kiezen. Zij kunnen ons bang maken om dan een beleid van economische en politieke oorlog te voeren. Of ze kunnen ons geruststellen en vertrouwen geven, met werk, sociale bescherming en een vredesbeleid. Mensen met hoop en vertrouwen in de toekomst voeren geen oorlog. Verschansen zich niet in racisme. Lopen niet gewapend op straat.

Dat zou op een feest van de arbeid kunnen gevierd worden. Het zou een echt feest kunnen zijn van mensen zonder angst. Van mensen die met elkaar en met vertrouwen de toekomst tegemoet zien. Bange mensen kunnen niet feesten.

\* Het Europees sociaal model is de moeite waard

Het 'Europees sociaal model' staat al enkele jaren in het centrum van de belangstelling. Maar bestaat dat model eigenlijk wel? Is het meer dan een mythe van het neoliberale discours? Het

klopt wel dat de landen van West-Europa een sociale bescherming hebben die niemand hen nadoet, noch bij de rijke landen, zoals de Verenigde Staten, noch bij de arme landen. Maar met alles wat de Europese instellingen ons vertellen, met name in de 'strategie van Lissabon' over de 'modernisering' van de sociale bescherming, en met de maatregelen van de Europese regeringen - denk aan het generatiepakt bij ons en de tijdelijke jongerencontracten in Frankrijk - zou men kunnen denken dat al die verwijzingen naar het 'sociale model' niets meer zijn dan een sluwe poging om de sociale zekerheid af te bouwen.

<http://vl.attac.be/article750.html>

\* De Latijns-Amerikaanse ervaring met vrijhandel verre van positief

Mexico ondertekende in 1994, samen met Canada en de VS de NAFTA, het Noord-Amerikaanse vrijhandelsverdrag. Een bijzondere constatacie is dat na het sluiten van het verdrag de export in 2002 steeg tot een waarde van meer dan 160 miljoen US Dollars terwijl het BNP nauwelijks met één percent vermeerderde. De verklaring hiervoor is te zoeken in het gegeven dat een groot deel van de export wordt uitgevoerd door transnationale bedrijven die bijgevolg het leeuwendeel van de opbrengst opstrijken. Zij investeren dit geld vervolgens niet in de plaatselijke economie. Bovendien kantelde voor de landbouw in Mexico de commerciële balans volledig om en dit ondanks de verhoogde export van groenten en fruit naar de VS. Van een surplus van 581 miljoen US Dollars in 1995, slaat de balans in 2001 om naar een tekort van 2.148 miljoen US Dollars! De markt wordt volledig overgenomen door de aan dumpingsprijzen verkochte landbouwprodukten uit de VS. Honderdduizenden Mexicanen verloren daardoor hun werk in de landbouwsector en dus ook hun inkomen.

<http://vl.attac.be/article741.html>

\* Ecuatoriaanse indigenas in het verzet tegen vrijhandelsverdrag met VS

Wie het voorgaande artikel gelezen heeft begrijpt dat de bevolking van Ecuador niet echt op een dergelijk vrijhandelsverdrag zit te wachten. En toch denken de machthebbers dat ze gewoon hun zin kunnen doen. Maar wie dacht dat de het verzet van de autochtone Andesbevolking reeds lang geleden door de Spanjaarden het zwijgen werd opgelegd, vergist zich schromelijk. De indigenabeweging in Ecuador leeft meer dan ooit tevoren. Een maand voor dat de onderhandelingen over een vrijhandelsverdrag tussen de CAN (Comunidad Andina of Andesgemeenschap) en de EU van start zullen gaan, verkeert Ecuador in een staat van civiel verzet.

<http://vl.attac.be/article739.html>

\* Wordt het verhaal van deze Polen een start om de polarisering te stoppen?

Het was een Pool en dus is de verwarring bij het merendeel van instanties en bevolking groot. De overtuiging dat het 'alweer' over een Noord-Afrikaan (annex moslim) ging, toont nog maar eens aan hoe ver de stereotypering van deze bevolkingsgroepen in onze samenleving is doorgedrongen. Meer dan ooit wordt bewezen hoe deze stigmatisering nu ook op alle niveaus is doorgesijpeld.

<http://vl.attac.be/article746.html>

<http://vl.attac.be/article749.html>

\* De macht van de consument

Onze columnist Diogenes van Gent tenslotte, schrijft dat consumenten hebben de macht om te

beslissen of de opwarming van de aarde zal verdergaan tot ze voor een catastrofe zorgt, omdat zij bepalen welke producten vervaardigd worden en in welke hoeveelheden. Het is dus de hoogste tijd om iets te doen en daarvoor moeten we niet wachten tot er wetten komen of tot de anderen iets doen. Als iedereen wacht tot de anderen iets ondernemen, gebeurt er namelijk niets. Nochtans kan het consumptiegedrag van eenieder een heel kleine bijdrage leveren en tot voorbeeld dienen voor de anderen.

<http://vl.attac.be/article745.html>